

מאורות אל העבר

יח חשון תשט"ו | 20/11/1949

אסון ילדי אוסלו

ההסכם שנחתם בין ארגון הג'וינט לממשלת נורווגיה נועד לסייע לילדים מארצות צפון אפריקה להתחזק מעט מבחינה בריאותית לפני עלייתם לארץ. מרכז רפואי בהרי הממלכה הצפונית פונה מיושבי לצורך המיזם, ומאתיים ילדים יהודים יוצאי מרוקו בילו שם כמה שבועות בנעימים. הגעתה של קבוצת הילדים השנייה, והפעם מתוניס, הסתיימה באסון. מטוס אחד ובו עשרות ילדים הגיע בשלום, אולם השני ובו עשרים ותשעה ילדים התרסק ביום י"ח במרחשוון תש"ט (20.11.1949) על צלע הר דרומית לאוסלו ועלה באש. הניצול היחיד היה הילד יצחק אלל שלא נפגע. האש שבערה בזנב המטוס מספר ימים לאחר ההתרסקות והעניקה לו חימום במזג האוויר הקפוא, כמו גם ארגז תפוחים שנותר שלם, אפשרו לו לשרוד שלושה ימים עד הגעת צוותי החילוץ. אבל כבד נפל על ישראל, על קהילת יהודי תוניס, ועל נורווגיה, שאנשיה הזדהו עם הטרגדיה הקשה. הילד הניצול סירב להצעת מלך נורווגיה שביקש לאמצו, ועלה לארץ למושב ינוב שבשרון. המושב הוקם בתרומות ממשלת נורווגיה, ובמרכזו בית ספר על שם עשרים ושמונת הילדים שנספו באסון.

גן לזכר ילדי אוסלו בעיר פתח תקוה, צילום: אברי 111, ויקיפדיה

